



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 25 października 2013 r.

RPZ-430/2/13/KO

DECYZJA nr RPZ 31/2013

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada się na Adrianę Liczbańską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „MEDIC EKSPERT” w Nowym Tomyślu karę pieniężną w wysokości 7.000 zł (słownie: siedem tysięcy zł), stanowiącą równowartość 1.712 euro (słownie: tysiąc siedemset dwanaście euro), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt RPZ - 403/21/13/KO.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 maja 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy działania Adrianny Liczbańskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „MEDIC EKSPERT” w Nowym Tomyślu (dalej: Przedsiębiorca), polegające na sprzedaży towarów poza lokalem przedsiębiorstwa, mogą stanowić praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku postępowania, działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pismem z dnia 17 maja 2013 r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do przekazania - wskazanych w tym piśmie - informacji i dokumentów w postaci m.in.: informacji o skali prowadzonej działalności, kompletu dokumentów przekazywanych konsumentom w przypadku zawierania umów poza lokalem przedsiębiorstwa. W wezwaniu tym Prezes Urzędu pouczył Przedsiębiorcę, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Wezwanie zostało prawidłowo doręczone Przedsiębiorcy w dniu 20 maja 2013 r. W wezwaniu wyznaczono Przedsiębiorcy 21 – dniowy termin na udzielenie odpowiedzi.

Z uwagi na nieprzekazanie wymaganych dokumentów i informacji, Prezes Urzędu wystosował ponowne wezwanie do Przedsiębiorcy z dnia 8 lipca 2013 r., pouczając ponownie o możliwości nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przedsiębiorca w piśmie, które wpłynęło do Delegatury UOKiK w Poznaniu w dniu 15 lipca 2013 r. podkreślił, że postara się odpowiedzieć na wezwanie z dnia 8 lipca 2013 r. w terminie w nim wskazanym. Wezwanie zostało prawidłowo doręczone

Przedsiębiorcy w dniu 9 lipca 2013 r. W wezwaniu z dnia 8 lipca 2013 r. zakresłono 10 - dniowy termin dla Przedsiębiorcy. Odpowiedź do Prezesa Urzędu nie wpłynęła.

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2013r. Prezes Urzędu wszczął zatem z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej w związku z nieudzieleniem informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy. Przedsiębiorca zawiadomiony o wszczęciu postępowania nie ustosunkował się do przedstawionego zarzutu i nie dostarczył też dokumentów i informacji żądanych w toku postępowania wyjaśniającego.

Pismem z dnia 12 września 2013 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu.

W dniu 23 września 2013 r. Przedsiębiorca złożył w Delegaturze UOKiK w Poznaniu dokumenty stanowiące odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 17 maja 2013 r., ponowione wezwaniem z dnia 8 lipca 2013 r.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: ustawa), przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ww. ustawy stanowi, że ww. żądanie powinno zawierać: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (por. E. Modzelewska - Wąchał, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002 r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r. sygn. akt XVII Amr 24/92). Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji. Ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu należy bowiem do tego organu (tak np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r. sygn. akt XVII Ama 62/98). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004 podkreślił, iż obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje m.in. osobę fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest m.in. zarobkowa działalność handlowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Adrianna Liczbańska prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „MEDIC EKSPERT” w Nowym Tomysłu w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o

Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem jej działalności jest m.in. sprzedaż towarów poza lokalem przedsiębiorstwa. Posiadając status przedsiębiorcy na gruncie przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Adrianna Liczbańska jest jednocześnie przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spoczywa tym samym na niej obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RPZ-403/21/13/KO) Prezes Urzędu dwukrotnie (pismami z dnia 17 maja 2013 r. i 08 lipca 2013 r.) wzywał Przedsiębiorcę do udzielenia informacji i przedłożenia dokumentów, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Obydwa wezwania Prezesa Urzędu skierowane do Przedsiębiorcy odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 tej ustawy: Wskazywały zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Do tych wezwań Przedsiębiorca nie zastosował się w wyznaczonym terminie. Nie wskazał też przyczyn, ze względu na które nie udzielił odpowiedzi na wezwania. Na ww. wezwania Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi w dniu 23 września 2013 r., zatem dopiero po doręczeniu zawiadomienia o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej i kilka miesięcy po upływie terminów określonych w wezwaniach z dnia 17 maja oraz 8 lipca 2013 r.

Dokumenty i informacje, których przedstawienia żądał Prezes Urzędu mają istotne znaczenie dla wstępnego ustalenia, czy w ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca nie dokonuje naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ich brak uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, poważnie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie Przedsiębiorcy skutkowało niemożnością dochowania ustawowego terminu zakończenia tego postępowania określonego w art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają charakter represyjny - stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny - zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że jej okoliczności w pełni uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Mając na względzie brak reakcji Przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym. Jak wskazano powyżej, każde z wezwań wystosowanych do Przedsiębiorcy spełniało wymogi formalne określone w art. 50 ust. 2 ustawy. Przedsiębiorca w piśmie, które wpłynęło do Delegatury UOKiK w Poznaniu w dniu 15 lipca 2013 r. zapewniał, że postara się odpowiedzieć na wszystkie pytania we wskazanym terminie. Nie budzi zatem wątpliwości, że Przedsiębiorca miał świadomość spoczywającego na nim obowiązku przekazania dokumentów i informacji w określonym terminie.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu. Ustalając wysokość kary Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, a więc uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także przednie naruszenie przepisów ustawy.

Decydując o wysokości kary pieniężnej w rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę ww. okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, w tym stopień zawinienia Przedsiębiorcy, który w toku postępowania wyjaśniającego nie odpowiedział w terminie na wezwania, a ponadto w żaden sposób nie uzasadnił przyczyn swojego zaniechania. Odpowiedź została złożona dopiero 23 września 2013 r., zatem po doręczeniu zawiadomienia o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w postępowaniu o nałożeniu kary pieniężnej i kilka miesięcy po upływie terminów określonych w wezwaniach z 17 maja i 8 lipca 2013 r. Zdaniem Prezesa Urzędu, informacje i dokumenty wskazane w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Spóźnione o kilka miesięcy dostarczenie tych dokumentów znacząco utrudniło zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i dokonanie wnikliwej oceny działalności Przedsiębiorcy z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu, zachowanie Przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 7.000 złotych, co stanowi równowartość 1.712 euro po zaokrągleniu. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2012 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,0882 zł. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078
7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kpc - od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury w Poznaniu.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymuje:

Adrianna Liczbańska MEDIC EKSPERT
ul. 3 Stycznia 46, 64-300 Nowy Tomyśl